

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 1193/16
Дана 21.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и Мирјане Вулић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. Из ..., ...бр. ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, ради поништаја решења број 000-118-00-693/2015 од 11.12.2015. године, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 21.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе број 000-118-00-693/2015 од 11.12.2015. године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова спора.

Образложење

Оспореним решењем, ставом првим диспозитива, тужиоцу, пореском службенику Министарства финансија-Пореској управи, Филијале ... престаје радни однос по сили закона, због навршења радног века са 24.01.2016. године, а ставом другим диспозитива, овим датумом именованом престају сва права из радног односа у Министарству финансија-Пореској управи, Филијали

У тужби, поднетој овом суду дана 22.01.2016. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа и навео да је исто незаконито, јер да би тужиоцу престао радни однос по сили закона, морала су да буду испуњена оба законска услова за признавање права на старосну пензију, и то 65 година живота и 45 година навршеног пензијског стажа. Сматра да је диспозитив решења супротан образложењу и да је исти неизвршив. Указује да је тужени повредио одредбе Закона о пензијском и инвалидском осигурању, Закона о раду, као и Устава Републике Србије, па је предложио да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и наложи туженом органу да донесе ново решење о распоређивању тужиоца на одговарајуће радно место. Тражио је накнаду трошкова спора за састав тужбе.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу, као неосновану, одбије, али уз одговр на тужбу није доставио списе предмета, са образложењем да, осим оспореног решења, нема других списа предмета. Поред тога, тужени се у одговору на тужбу позива на члан 9. став 1. и чл. 11. Закона о правобранилаштву, указујући да је за пријем поднесака и заступање државних органа овлашћено Државно правобранилаштво.

Након оцене навода тужбе и одговора на тужбу, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Србије“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења од 11.12.2015. године, тужилац, на основу података из матичне евиденције, дана 24.01.2016. године навршава 65 година живота и 42 године и 11 месеци радног стажа, па су се стекли услови из члана 131. став 1. тачка 1. Закона о државним службеницима, да тужиоцу престане радни однос по сили закона, због навршења радног века.

Одредбом члана 131. став 1. тачка 1) Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, број 79/05..... 104/09) прописано је да државном службенику престаје радни однос по сили закона кад наврши радни век - даном навршења 65. године живота ако има најмање 15 година стажа осигурања.

Имајући у виду цитирану одредбу Закона, на коју се позива тужени орган, Управни суд налази да је оспорено решење тужени донео пре испуњења услова за престанак радног односа по сили закона - дана навршења 65. године живота, чиме је поступио супротно одредби члана 131. став 1. тачка 1) Закона о државним службеницима.

У поновном поступку надлежни орган је дужан да донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем суда и примедбама у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима. Суд указује

туженом да у складу са чланом 30. Закона о управним споровима, тужени орган доставља суду одговор на тужбу и списе предмета.

Са изложеног, како је закон повређен на штету тужиоца, то је Управни суд на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. Закона о парничном поступку („ Службени гласник Републике Србије“ бр.72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па тужиоцу који је успео у спору, није досудио трошкове за састав тужбе, јер исту није саставио адвокат, као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 21.12.2016. године, I-3 У 1193/16

Записничар
Биљана Стојановић,с.р.

Председник већа - судија
Љиљана Петровић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ